

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2722/2018
28.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ... , чији је пуномоћник Данило Пашајлић адвокат из ..., против туженог Самосталног синдиката запослених у друмском и градском саобраћају Србије са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Дејан Крањчевић адвокат из ..., одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2843/17 од 23.10.2017. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2843/17 од 23.10.2017. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 4784/11 од 22.11.2016. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име накнаде штете због изгубљене зараде у периоду од 01.09.2005. године до 01.11.2008. године исплати тужиоцу новчане износе наведене у овом ставу изреке са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума до исплате, све у року од 15 дана од пријема преписа пресуде. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да на име накнаде штете због неисплаћених регреса за годишње одморе за 2006, 2007. и 2008. годину исплати тужиоцу новчане износе наведене у овом ставу изреке са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума до исплате, све у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се обавеже тужени на исплату законске затезне камате на накнаду штете због неисплаћених регреса за годишње одморе за 2006, 2007. и 2008. годину, и то на износ од 31.480,00 динара почев од 01.08.2006. године до 31.12.2006. године, на износ од 31.480,00 динара почев од 01.08.2007. године до 31.12.2007. године и на износ од 31.480,00 динара почев од 01.08.2008. године до 31.12.2008. године. Ставом четвртим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да на име накнаде штете због неискоришћеног годишњег одмора за 2005. годину исплати тужиоцу износ од 16.372,89 динара са законском затезном каматом од 01.08.2005. године до исплате у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавеже тужени на исплату накнаде штете због неискоришћених годишњих одмора за 2005, 2006, 2007. и 2008. годину у износима наведеним у овом ставу изреке са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума па до исплате. Ставом шестим изреке,

делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да у корист тужиоца уплати Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање - Филијала за Град Београд доприносе за пензијско и инвалидско осигурање запослених за период од 01.09.2005. године до 01.11.2008. године на основице из првог, другог и четвртог става изреке ове пресуде, на терет послодавца и на терет запосленог, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде. Ставом седмим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да у тужиочеву корист уплати Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање запослених - Филијала за Град Београд доприносе за пензијско и инвалидско осигурање запослених за период од 01.09.2005. године до 01.11.2008. године на основице из трећег и петог става изреке ове пресуде, на терет послодавца и на терет запосленог. Ставом осимим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да у корист тужиоца уплати Републичком фонду за здравствено осигурање - Филијала за Град Београд доприносе за здравствено осигурање запослених за период од 01.09.2005. године до 01.11.2008. године на основице из првог, другог и четвртог става изреке ове пресуде, на терет послодавца и на терет запосленог, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде. Ставом деветим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да у тужиочеву корист уплати Републичком фонду за здравствено осигурање запослених за период од 01.09.2005. године до 01.11.2008. године на основице из трећег и петог става изреке ове пресуде, на терет послодавца и на терет запосленог. Ставом десетим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да у корист тужиоца уплати Националној служби за запошљавање доприносе за осигурање за случај незапослености за период од 01.09.2005. године до 01.11.2008. године на основице из првог, другог и четвртог става изреке ове пресуде, на терет послодавца и на терет запосленог, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде. Ставом једанаестим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да у тужиочеву корист уплати Националној служби за запошљавање доприносе за осигурање за случај незапослености за период од 01.09.2005. године до 01.11.2008. године на основице из трећег и петог става изреке ове пресуде, на терет послодавца и на терет запосленог. Ставом дванаестим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да на име трошкова превоза за долазак на посао и одлазак са посла за период од 01.07.2005. године до 01.11.2008. године исплати тужиоцу за месец јул 2005 године износ од 571,42 динара са законском затезном каматом од 01.07.2005. године до исплате, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде. Ставом тринаестим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужени на исплату трошкова превоза за долазак на посао и одлазак са посла за период од 01.07.2005. године до 01.11.2008. године у новчаним износима наведеним у овом ставу изреке са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума па до исплате. Ставом четрнаестим изреке, обавезан је тужени да уредно попуни и преда тужиоцу радну књижицу ради пријављивања код Националне службе за запошљавање и стицања законом прописаних права, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде. Ставом петнаестим изреке, обавезан је тужени да на име накнаде трошкова парничног поступка исплати тужиоцу износ од 186.772,00 динара са законском затезном каматом почев од дана када наступе услови за извршење до исплате, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2843/17 од 23.10.2017. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 4784/11 од 22.11.2016. године у првом, другом, четвртном, шестом, осмом, десетом, дванаестом, четрнаестом и петнаестом ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове поступка по жалби у износу од 25.500,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби преко износа од 25.500,00 динара до траженог износа од 48.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и прекорачења тужбеног захтева учињеног у поступку пред другостепеним судом.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

По налажењу Врховног касационог суда, ревизија туженог није дозвољена.

У споровима за наплату новчаног потраживања из радног односа о дозвољености ревизије одлучује се као у имовинскоправним споровима, према вредности предмета спора побијаног дела.

Поступак у овом спору започет је тужбом која је поднета 10.10.2005. године. Решење садржано у изреци пресуде првостепеног суда П 1472/10 од 06.04.2010. године, којим је одбачена тужба за наплату спорног новчаног потраживања, укинута је решењем садржаним у другостепеној пресуди Гж1 5907/10 од 14.09.2011. године и предмет је у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење. У поновљеном суђењу о тужбеном захтеву за наплату предметног новчаног потраживања одлучено је пресудом првостепеног суда која је потврђена побијаном другостепеном пресудом.

Из изложеног следи да се на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11), у овом поступку примењују одредбе Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 125/04 и 11/09 - ЗПП) јер нису испуњени услови за примену става другог наведеног члана зато што после ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку (01.02.2012. године) није укинута пресуда или решење првостепеног суда којим се поступак окончава.

Међутим, вредност предмета спора побијаног дела која је меродавна за дозвољеност ревизије у овом случају утврђује се на основу члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 55/14). Према тој одредби, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу тог закона.

Побијана другостепена пресуда донета је 23.10.2017. године, после ступања на снагу новелираног важећег Закона о парничном поступку, због чега је за оцену дозвољености ревизије туженог меродавна динарска противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора побиијаног дела у овом случају (члан 31. став 1. ЗПП) износи 1.262.558,60 динара и нижи је од динарске противвредности 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (1 евро = 85,2548 динара) који износи укупно 3.410.192,00 динара.

Из наведених разлога, на основу члана 401. став 2. тачка 5. и члана 404. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић